

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

Komitet Energii i Polityki Klimatycznej

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA
POSIEDZENIE OTWARTE KOMITETU DS. ENERGII I POLITYKI KLIMATYCZNEJ
Warszawa 15 kwietnia 2026 r.

ELEKTRYFIKACJA OGRZEWNICTWA ORAZ CIEPŁOWNICTWA
Jak zwiększyć wykorzystanie energii ze źródeł pogodozależnych?

Podsumowanie dyskusji oraz rekomendacje dla organów administracji państwowej

1. Obecna sytuacja w zakresie elektryfikacji ciepłownictwa i wykorzystania energii elektrycznej z OZE pogodozależnych

Otwarte posiedzenie Komitetu ds. Energii i Polityki Klimatycznej KIG (15 kwietnia 2026 r.) zgromadziło przedstawicieli sektora OZE, ciepłownictwa komunalnego, ogrzewnictwa, przemysłu, operatorów sieci dystrybucyjnych (OSD), spółek obrotu energią oraz środowisk eksperckich.

Uczestnicy potwierdzili, iż:

- W ogrzewnictwie indywidualnym energia elektryczna pokrywa zaledwie 7% potrzeb grzewczych polskich gospodarstw domowych (średnia UE: ok. 6,5%), a 32% pochodzi wciąż z paliw stałych, powodując znaczące zanieczyszczenie powietrza (smog).
- Blisko 44% polskich budynków korzysta z ciepła sieciowego, dostarczanego przez ok. 400 przedsiębiorstw ciepłowniczych. Systemy te muszą do 2035 r. spełniać rosnące wymogi udziału OZE jako warunek zachowania statusu „efektywnego systemu ciepłowniczego” (dyrektywa EED). Transformacja ciepłownictwa systemowego – skala, infrastruktura sieci ciepłowniczych i potencjał absorpcji nadwyżek OZE – czyni je naturalnym i priorytetowym odbiorcą energii z farm wiatrowych i fotowoltaiki.
- Polska nie wykorzystuje rosnących ilości bezemisyjnej energii elektrycznej z OZE: tzw. curtailmenty bilansowe wzrosły z 77 GWh (2023) do 774 GWh (2024) i 1,32 TWh (2025).
- Główną przeszkodą w dalszej elektryfikacji przemysłu i ciepłownictwa są jednak wyższe niż w UE koszty przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej dla dużych odbiorców przemysłowych – średnio o 30%, a dla największych nawet o 130% wyższe niż unijna średnia.

Krajowa Izba Gospodarcza

ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa, tel.: +48 (22) 630 96 00, e-mail: kig@kig.pl, www.kig.pl

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego
KRS: 000121136, REGON: 006210187, NIP: 526 000 17 08

2. Wnioski z posiedzenia

Elektryfikacja, oparta na energii z OZE, zmniejsza zależność od importu paliw kopalnych. Energia elektryczna powinna być zużywana w ciepłownictwie i przemyśle oraz w ogrzewnictwie przede wszystkim w tych godzinach, gdy jej cena rynkowa jest najniższa. W celu maksymalizacji korzyści (ekonomicznych, środowiskowych) należy wprowadzić **taryfę dynamiczną dla P2H**. Wpłynie to na aktywowanie strony popytowej i **rozwój magazynów ciepła**, będących kluczowym ogniwem integracji obu sektorów. Bez magazynów ciepła niemożliwe jest zagospodarowanie nadwyżek energii na potrzeby ciepłownictwa.

Uczestnicy posiedzenia zgodzili się, że niewykorzystanie blisko 1,4 TWh energii z OZE rocznie (2025) to nie tylko strata ekologiczna i ekonomiczna – to sygnał systemowej niespójności między rosnącą generacją ze źródeł pogodozależnych, a brakiem mechanizmów jej zagospodarowania. Elektryfikacja ciepłownictwa komunalnego i przemysłu, realizowana stopniowo i modularnie, jest najbardziej dojrzałą odpowiedzią na ten problem.

Wdrożenie proponowanych w KPEiK ok. 450 MW kotłów elektrodowych i ok. 290 MW pomp ciepła do 2030 r. wymaga pilnych działań regulacyjnych: raczej nie kolejnych strategii, ale konkretnych rozporządzeń, decyzji taryfowych i inwestycji sieciowych – możliwych do wdrożenia w ciągu 2 lat.

Poniżej przedstawiono wnioski z dyskusji dla poszczególnych obszarów.

2.1 Energetyka – rosnąca nadpodaż w godzinach generacji OZE

- Do 2027 r. do KSE, poza kolejnymi mocami PV dołączą pierwsze morskie farmy wiatrowe (Baltic Power 1,14 GW; Baltica 2 – 1,5 GW), generując skokowy wzrost nadpodaży energii z OZE pogodozależnych. Ciepłownictwo systemowe i przemysł mogą zaabsorbować nadwyżki, pod warunkiem stworzenia odpowiednich warunków m.in. regulacyjnych.
- Technologie elektryfikacji ciepłownictwa (kotły elektryczne, pompy ciepła) są dostępne – nie wymagają przełomów technologicznych.

2.2 Ciepłownictwo – stopniowa, skalowalna elektryfikacja i bariery uniemożliwiające wprowadzenie proponowanych rozwiązań.

- Elektryfikacja ciepłownictwa systemowego powinna być realizowana stopniowo i w sposób planowy
- Podstawową barierą ekonomiczną uniemożliwiającą wprowadzenie tych rozwiązań jest struktura opłat sieciowych. Przy niskim wskaźniku wykorzystania mocy (500–1500 h/rok), charakterystycznym dla kotłów elektrycznych, pracujących tylko w godzinach nadpodaży energii elektrycznej w systemie, opłaty stałe stają się zbyt wysokim kosztem. Wskazane są prace nad dalszym uelastycznieniem taryf celem zwiększenia wykorzystania nadwyżek energii z OZE.

- Dla przedsiębiorstw ciepłowniczych dążących do uzyskania statusu efektywnych systemów ciepłowniczych (ESC) kluczowe jest uznanie ciepła z kotłów elektrycznych za „zielone” przy wykorzystaniu Gwarancji Pochodzenia (GoO). Dalsza zwłoka we wprowadzaniu prostych regulacji opóźnia działania na rzecz wykorzystania nadwyżek energii w KSE
- Brak stabilnych, odpowiednich regulacji (10–15 lat) utrudnia finansowanie inwestycji w technologie P2H i magazyny ciepła.
- Dzięki odpowiednim regulacjom pozwalającym na rozwój technologii P2H i magazynów ciepła oraz upowszechnieniu wiedzy na temat korzyści ekonomicznych ze świadczenia przez ciepłownictwo możliwy jest wzrost potencjału świadczenia usług elastyczności przez przedsiębiorstwa ciepłownicze. Równolegle jednak konieczne są działania OSD na rzecz planowania rozwoju sieci umożliwiającego elektryfikację ciepłownictwa.

2.3 Przemysł – elektryfikacja ciepła procesowego

- Przemysł potrzebuje uzasadnienia ekonomicznego dla inwestycji w elektryfikację ciepła procesowego, w tym stabilnych (w długim horyzoncie czasowym) sygnałów cenowych i regulacyjnych. Obecna wysokość lub struktura opłat dystrybucyjnych ogranicza atrakcyjność ekonomiczną elektryfikacji, co w połączeniu z brakiem certyfikacji „zielonego ciepła” (wymagania ESG kontrahentów i inwestorów) blokuje decyzje inwestycyjne w technologie P2H i magazyny ciepła przemysłowego.
- Dla przemysłu kluczowe jest udostępnienie umów PPA wspartych gwarancjami pochodzenia (GoO), jako ścieżki do certyfikacji dekarbonizacji procesu. Bez tego instrumentu elektryfikacja nie przynosi firmom korzyści w zakresie raportowania zgodności ze standardami CSRD/ESG.

2.4 Operatorzy sieci – wąskie gardła infrastrukturalne

- Główne ograniczenia przyłączeniowe w zakresie konwerterów P2H dla ciepłownictwa i przemysłu występują na poziomie sieci średniego napięcia (SN): w 2025 r. zarejestrowano 12 odmów przyłączy dla ciepłowni/miejskich PEC (46 MW) i 38 odmów dla źródeł kogeneracyjnych (80 MW).
- Operatorzy sieci dystrybucyjnych powinni zintensyfikować przejście z modelu pasywnego dystrybutora na aktywne zarządzanie przepływami. Elektryfikacja ciepłownictwa nie powinna nasilać obciążenia sieci w okresach szczytowych przez cały rok, co wymaga rozwoju różnych technologii magazynowania ciepła. Brak mechanizmu odwróconego DSR oraz rejestru umów PPA z GoO uniemożliwia operatorom koordynację odbioru nadwyżek energii z OZE z redukcją curtailmentów. Oba instrumenty powinny tworzyć jeden pakiet regulacyjny.

3. Postulaty do administracji publicznej

Poniższe rekomendacje są adresowane do Ministerstwa Energii (ME), Ministerstwa Klimatu i Środowiska (MKiŚ – odpowiedzialnego za OZE i politykę klimatyczną), Urzędu Regulacji Energetyki (URE) oraz Polskich Sieci Elektroenergetycznych (PSE) i Operatorów Systemów Dystrybucyjnych (OSD).

- **Rekomendacja I**

Pakiet: Mechanizm odwróconego DSR + Rejestr umów PPA z GoO – jedno rozwiązanie na nadpodaż OZE

Dwa komplementarne instrumenty tworzące jeden pakiet regulacyjny, który należy wdrożyć łącznie:

A) Odwrócony DSR: wymaga zmian w ustawie Prawo energetyczne (rozporządzeń wykonawczych MKiŚ/ME). Mechanizm powinien obejmować kotły elektryczne, pompy ciepła i odbiory przemysłowe.

B) Rejestr PPA z GoO: PSE/URE lub Zarządca rozliczeń uruchamiają rejestr umów PPA między wytwórcami OZE a przedsiębiorstwami ciepłowniczymi i odbiorcami przemysłowymi. Operator, widząc aktywną umowę PPA i deklarowaną gotowość odbioru nadwyżki przez ciepłownię, może zastąpić decyzję o curtailmencie aktywacją odbioru.

- **Rekomendacja II**

Przygotowanie regulacji zapewniających stabilną taryfę P2H na okres 10–15 lat – warunek "bankowalności" inwestycji w elektryfikację ciepłownictwa i przemysłu

MKiŚ/ME: opracowanie i wdrożenie specjalnej taryfy dla odbiorców P2H (Power-to-Heat), gwarantującej przewidywalne stawki opłat dystrybucyjnych przez 10–15 lat, z dynamicznym komponentem cenowym uzależnionym od sygnałów rynku spot w godzinach nadpodaży OZE.

- **Rekomendacja III**

Uwzględnienie Strategii Ciepłowniczej UE (2026) w Polityce Energetycznej Polski – aktualizacja PEP2040

MKiŚ/ME: Komisja Europejska przyjmuje w 2026 r. Strategię Ciepłowniczą i Chłodniczą UE. W związku z tym Polska powinna w ciągu 12 miesięcy zaktualizować Politykę Energetyczną Polski do 2040 r. (PEP2040) oraz Krajową Strategię Ciepłownictwa.

W poniższej tabeli syntetycznie zestawiono wszystkie rekomendacje, wraz z możliwym horyzontem czasowym ich wdrożenia.

Rekomendacja	Narzędzie prawne	Adresat	Czas realizacji
I Odwrócony DSR + Rejestr PPA/GoO	Rozporządzenie + Instrukcja PSE	MKiŚ, ME, PSE, URE	3–9 miesięcy
II Taryfa P2H na 10–15 lat	Rozporządzenie ME i później Decyzja taryfowa URE	URE, MKiŚ, ME	12–18 miesięcy
III Aktualizacja PEP2040 + Strategia Ciepłownicza UE	Aktualizacja polityki / KSC	MKiŚ, ME	12–18 miesięcy